

Evangelí del diumenge de la setmana IV de Quaresma: obrir-se a la gràcia de Déu

“Hi crec, Senyor. I el va adorar”.
Imitem l’actitud del cec que,
conscient de les seves
necessitats i limitacions, va
secundar el que Jesús li
demanava per obrir-se a la seva
gràcia i a la llum de la fe.

Evangelí (Jn 9, 1-41)

Jesús, tot passant, veié un home que
era cec de naixement. Els seus
deixebles li van preguntar:

—Rabí, qui va pecar perquè nasqués cec: ell o els seus pares?

Jesús respongué:

—No ha estat per cap pecat, ni d'ell ni dels seus pares, sinó perquè es manifestin en ell les obres de Déu. Mentre és de dia, nosaltres hem de fer les obres del qui m'ha enviat: però ara s'acosta la nit, quan ningú no pot treballar. Mentre soc al món, soc la llum del món.

Dit això, escopí a terra, va fer fang amb la saliva, el va estendre sobre els ulls del cec i li digué:

—Ves a rentar-te a la piscina de Siloè
—que vol dir «enviat».

Ell hi va anar, s'hi rentà i tornà veient-hi.

Els veïns i els qui sempre l'havien vist captant comentaven:

—Aquest, ¿no és el qui s'asseia a demanar caritat?

Uns deien:

—Sí que és ell.

Altres contestaven:

—No és pas ell: és un que s'hi assembla.

Ell digué:

—Soc jo mateix.

Llavors li preguntaren:

—Doncs com és que se t'han obert els ulls?

Ell respongué:

—Aquell home que es diu Jesús ha fet fang, me l'ha estès sobre els ulls i m'ha dit: *Ves a Siloè i renta-t'hi*. Jo hi he anat, m'he rentat i ara hi veig.

Li digueren:

—On és, aquest home?

Respongué:

—No ho sé.

Dugueren als fariseus el qui abans era cec. El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte. També els fariseus li van preguntar com havia arribat a veure-hi. Ell els respongué:

—M'ha posat fang sobre els ulls, m'he rentat i ara hi veig.

Alguns dels fariseus començaren a dir:

—Aquest home que no guarda el repòs del dissabte, no pot venir de Déu.

Però altres replicaven:

—Com és possible que un pecador faci uns senyals com aquests?

I estaven dividits entre ells. Llavors es tornaren a adreçar al cec i li digueren:

—I tu, què en dius del qui t'ha obert els ulls?

Ell respongué:

—Que és un profeta.

Els jueus no es van creure que aquell home hagués estat cec i hagués arribat a veure-hi. Per això van cridar els pares del qui ara hi veia i els van interrogar:

—¿És aquest el vostre fill, el qui segons vosaltres va néixer cec? Doncs com és que ara hi veu?

Els seus pares respongueren:

—Nosaltres sabem que aquest és el nostre fill i que va néixer cec. Però com és que ara hi veu i qui li ha obert els ulls, nosaltres no ho sabem. Pregunteu-ho a ell, que ja és prou

gran per a poder donar raó de si mateix.

Els seus pares van respondre així perquè tenien por dels jueus, que llavors ja havien acordat expulsar de la sinagoga tothom qui confessés que Jesús era el Messies. Per això els seus pares van dir que ja era prou gran i que l'interroguessin a ell mateix.

Llavors van cridar per segona vegada l'home que havia estat cec i li digueren:

—Dona glòria a Déu reconeixent allò que nosaltres ja sabem: que aquest home és un pecador.

Ell contestà:

—Si és un pecador, no ho sé. Però sé una cosa: jo era cec i ara hi veig.

Ells insistiren:

—Digues què t'ha fet. Com t'ha obert els ulls?

Ell els respongué:

—Ja us ho he dit i no me n'heu fet cas. Per què voleu sentir-ho una altra vegada? O és que també vosaltres us voleu fer deixebles seus?

Els el van insultar i li digueren:

—Deixeble seu, ho deus ser tu! Nosaltres som deixebles de Moisès. I de Moisès, sabem que Déu li va parlar, però aquest no sabem d'on és.

L'home els contestà:

—Justament això és el que em sorprèn. Ell, a mi, m'ha obert els ulls, i vosaltres no sabeu d'on és. Tots sabem que Déu no escolta els pecadors, però sí que escolta els qui el veneren i compleixen la seva voluntat. Mai no s'havia sentit a dir que ningú obrís els ulls d'un cec de naixement. Si aquest no vingués de Déu, no hauria pogut fer res.

Ells li van replicar:

—Tot tu vas néixer en pecat, i ens vols donar lliçons?

I el van treure fora.

Jesús va sentir a dir que l'havien tret fora i, quan el trobà, li digué:

—Creus en el Fill de l'home?

Ell li va respondre:

—I qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?

Li diu Jesús:

—Ja l'has vist: és el qui et parla.

Ell va afirmar:

—Hi crec, Senyor.

I el va adorar.

Llavors Jesús digué:

—Jo he vingut en aquest món per fer un judici: perquè els qui no hi veuen, hi vegin, i els qui hi veuen, es tornin cecs.

Ho van sentir alguns dels fariseus que eren amb ell i li digueren:

—¿És que nosaltres també som cecs?

Jesús els contestà:

—Si fóssiu cecs, no tindríeu pecat. Però, com que dieu que hi veieu, el vostre pecat persisteix.

.....

Comentari

“Jesús, tot passant, veié un home que era cec de naixement”. Jesús que passa. Sant Josepmaria comenta, admirat: “Jo m’he meravellat sovint davant aquesta forma senzilla de relatar la clemència divina. Jesús

passa i de seguida s'adona del dolor"[1]. En efecte, així és la lògica de Jesús: mai no roman indiferent davant les necessitats de les persones amb qui es troba.

Les accions del Crist per retornar la vista a aquest home cec estan carregades de simbolisme. Primer barreja la terra amb saliva i li estén el fang sobre els ulls. Aquest gest recorda el passatge del llibre del Gènesi on es narra la creació de l'home com una figura de fang on el buf de Déu infon la vida (*Gn 2, 7*). Jesús, en guarir aquest home, està duent a terme una nova creació. Aquest home, cec de naixement, naixerà de nou, començarà una vida nova així que pugui veure.

Després Jesús li diu que vagi a rentar-se a la piscina de Siloè i el cec va, es renta, i recupera la vista. L'aigua d'aquell safareig que neteja els ulls, és símbol de l'aigua

baptismal, que ens fa capaços de veure amb la llum de la fe.

L'evangelista fa notar, per als lectors que no sàpiguen hebreu, que Siloè significa “enviat”; sobretot, però, ho fa per assenyalar que Jesús és aquest Enviat de Déu que, quan hom acudeix a ell, especialment en configurar-se amb la seva mort i resurrecció a les aigües del baptisme, ens fa capaços de veure.

El Papa Francesc ensenya que “amb aquest miracle, Jesús es manifesta a nosaltres com a llum del món; i el cec de naixement ens representa cadascun de nosaltres, que hem estat creats per conèixer Déu; a causa del pecat, però, som com cecs, necessitem una llum nova; tots necessitem una llum nova: la de la fe, que Jesús ens ha donat”[2].

La guarició obrada per Jesús suscita una discussió encesa, perquè la realitza en dissabte, violant, segons

els fariseus, el precepte festiu.

Davant la llum que s'encén al cec, els doctors de la llei, amb un entossudiment agressiu, tancats en la seva presumpció i incapaços d'obrir-se a la veritat, es van enfonsant cada vegada més a les tenebres, entestats a negar tota evidència: dubten que aquell home fos realment cec de naixement i es resisteixen a admetre l'acció de Déu. És el drama de la ceguesa interior que pot afectar força persones, també cadascun de nosaltres, quan ens aferrem a les pròpies opinions o maneres d'actuar, sense una obertura sincera a la veritat, que pot ser exigent i reclamar canvis de rumb a la vida.

En paral·lel, el cec va recorrent un camí de creixement en la fe. Al principi no en sabia res, de Jesús. Després, sorprès per la recuperació de la vista, dirà en un primer moment davant els qui li pregunten que “és un profeta” (v. 17). Més tard,

davant la insistència a interrogar-lo, explica amb senzillesa que si Jesús ha estat escoltat per Déu és perquè “honra Déu i fa la seva voluntat” (v. 31). Finalment, quan Jesús li obre els ulls de la fe dient-li que el Fill de l'Home és el que parla amb ell (v. 37), el cec va exclamar “Hi crec, Senyor. I el va adorar” (v. 38).

L'escena de l'Evangelí que meditem avui ens convida a considerar quina és la nostra l'actitud. O la dels doctors que, orgullosos, jutgen els altres. O la del cec que, conscient de les seves necessitats i limitacions, va secundant allò que Jesús li demana per obrir-se a la seva gràcia i a la llum de la fe.

[1] Sant Josepmaria, *És Crist que passa*, n. 67.

[2]Francesc, *Àngelus*, 26 de març de 2017.

Francisco Varo

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-
diumenge-de-la-setmana-iv-de-
quaresma-obrir-se-a-la-gracia-de-deu/](https://dev.opusdei.org/ca/gospel/evangelis-del-diumenge-de-la-setmana-iv-de-quaresma-obrir-se-a-la-gracia-de-deu/)
(18/08/2025)